

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010573
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112010573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

A. S.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom E., D. č. XXX/X, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/162/2013 zo dňa 28. januára 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. v spojení s §§ 36 písm. j/, l/, 37 písm. h/, 38 ods. 2, 3, 39 ods. 1, 3 písm. d/, 41 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine a náhrade škody zostávajú týmto rozsudkom nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/33/2012 zo dňa 16.04.2012 bola podľa § 334 ods. 4 Tr.por. schválená dohoda o vine a treste medzi obžalovaným A. S. a prokurátorom, pričom obžalovaný bol uznaný vinným v bode 1) a 2) z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák., pretože 1/ dňa 04. júla 2011 v čase o 12:30 hod v Dubnici nad Váhom na ul. Obrancov mieru č. 344/2, v pobočke bývalej Dexia Banky Slovensko pristúpil k zákazníkemu pultu, cez ktorý sa nahol k pracovníčke O. G., ktorá pracovala za týmto pultom, následne jej bez slova položil na pracovný stôl lístok s textom: „mám zbraň, dejte mi všetky peníže, nedélejte hloupsti“, cez pravú ruku mal noviny, akoby pod nimi v ruke držal zbraň, na čo z obavy o svoj život O. G. odomkla denný trezor s časovou zámkou a podala mu do rúk bankovky nominálnej hodnoty 50,-€ v celkovej hodnoty 4.750,-€, po čom bez slova z banky ušiel na neznáme miesto, čím spoločnosti Dexia Banka Slovensko, a.s. Žilina spôsobil škodu vo výške 4.750,-€; 2) dňa 22. decembra 2011 v čase od 10:55 hod do 11:05 hod v Dubnici nad Váhom na Ulici Obrancov mieru č. 344/2, vošiel do pobočky bývalej Dexia Banky Slovensko, kde sa v tom čase nachádzali pracovníčky tejto banky Y. K. a O. M.,

príčom pristúpil k O. M., ktorá sedela za pracovným pultom oproti vchodovým dverám, na túto namieril pištoľ a vyžiadal si od nej finančnú hotovosť, pričom z obavy o svoj život po otvorení trezoru mu táto vydala finančnú hotovosť vo výške 14.450,-€, ktoré vložil do čiernej textilnej tašky prevesenej cez telo a z pobočky banky utiekol, čím spoločnosti Dexia Banka Slovensko, a.s. Žilina spôsobil škodu vo výške 14.450,-€, avšak k zraneniu osôb nedošlo. V bode 3) rozsudku bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože 3) dňa 18. septembra 2011 asi o 03:00 hod v Nemšovej pri barovom pulte v priestoroch Pohostinstva Fans club, na Ulici Železničnej, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol O. A. takým spôsobom, že ho udrel lakťom pravej ruky do oblasti tváre, úst, čím mu spôsobil ľahké zranenia, nevyžadujúce si práceneschopnosť, avšak mu spôsobil škodu vo výške 1.000,-€ z titulu nasadenia nových zubov.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. v spojení s §§ 41 ods. 2, 39 ods. 4, 36 písm. j/, l/, 38 ods. 2, 3 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 90 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej Dexia Banke Slovensko, a.s. Žilina škodu vo výške 4.750 € a poškodenému O. A. škodu vo výške 1.000 €.

Právoplatným uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1Nt/54/2013 zo dňa 02.09.2013 bola podľa § 394 ods. 1 Tr.por. per analógiám v spojení s § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR povolená obnova konania vo veci vyššie uvedeného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Podľa § 400 ods. 1 Tr.por. súd zrušil vyššie uvedený rozsudok v celom rozsahu a podľa § 400 ods. 2 veta druhá Trestného poriadku trestnú vec A. S. vrátil prokurátorovi do prípravného konania.

Následne po podaní novej obžaloby, súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom tak, že uznal obžalovaného vinným v bode 1) a 2) z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák.; v bode 3) bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. všetky na rovnakom skutkovom základe, ako v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. v spojení s §§ 41 ods. 2, 39 ods. 1, 3 písm. d/, 36 písm. j/, l/, 37 písm. h/, 38 ods. 2, 3, 8 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 7 rokov a 5 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výrok o náhrade škody urobil súd prvého stupňa rovnaký ako v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie sám písomne zdôvodnil. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste, ktorý obžalovaný považoval za neprimerane prísny. Poukázal pritom na poľahčujúce okolnosti, pričom po povolení obnovy konania v jeho prospech mu súd mohol uložiť trest odňatia slobody v rozpätí 7 rokov až 7 rokov a 6 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že pôvodne mu bol uložený trest odňatia slobody na základe schválenej dohody o vine a treste, vyslovil názor o možnom použití ustanovenia § 39 o mimoriadnom znížení trestu, pretože v ďalšom konaní priznal vinu. Obžalovaný po viac ako dvoch rokoch od spáchania trestných činov, vyslovil ľútosť nad ich spáchaním, pričom poukázal, že tieto spáchal z mladíckej nerozvážnosti. Navrhol, aby mu krajský súd uložil miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru že odvolaniu obžalovaného je potrebné vyhovieť.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa je potrebné uviesť nasledovné. Trestná sadzba odňatia slobody uvedená v § 188 ods. 2 Tr.zák. je 7 rokov až 12 rokov. Súdom prvého stupňa uložený trest vo výmere 7 rokov a 5 mesiacov je teda trestom uloženým v rámci tejto trestnej sadzby. Na tom nič nemení ani okolnosť, že v tomto prípade došlo k zvyšovaniu hornej hranice trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr.zák., ale taktiež k znižovaniu hornej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. Takto uložený trest je taktiež v súlade s § 405 písm. b/ Tr.por., podľa ktorého, ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku (pôvodne trest odňatia slobody 7 rokov a 6 mesiacov).

Senát odvolacieho súdu pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného sa však musel zaoberať aj tou otázkou, vyplývajúcou z výroku o treste v napadnutom rozsudku, kde je výslovne uvedené (vyplýva to aj z písomných dôvodov rozsudku), že obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody aj podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr.zák. Ide o ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Z výmery uloženého trestu odňatia slobody v rozsudku súdu prvého stupňa pritom ale takéto mimoriadne zníženie trestu vôbec nevyplýva. Práve naopak, obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody nad dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Senát odvolacieho súdu dospel pritom k právnomu názoru, že pri nedostatku odvolania v neprospech obžalovaného nie je možné, len z podnetu odvolania v prospech obžalovaného, takéto ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu z výrokovej časti rozsudku vypustiť, a tým dať uloženú výmeru trestu odňatia slobody do súladu s ostatnými použitými ustanoveniami Trestného zákona.

Za tejto situácie potom bolo povinnosťou odvolacieho súdu výrok o treste odňatia slobody napraviť tak, aby zodpovedal aj vo výroku uvedenému ustanoveniu § 39 ods. 1 Tr.zák. Súčasne je senát odvolacieho súdu tohto názoru, že poľahčujúce okolnosti a najmä vyhlásenie obžalovaného o „priznaní“ viny, takéto mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody umožňujú. Za primeraný pritom odvolací súd považoval trest odňatia slobody znížený o jeden rok pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.